

ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΕΞΩΔΙΚΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΗΣ
Γραφείο Χρηματοοικονομικού Επιτρόπου

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΠΡΟΣ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ

Παύλος Θ. Ιωάννου,
Χρηματοοικονομικός Επίτροπος
(8 Φεβρουαρίου, 2017)

ΔΑΝΕΙΑΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΜΕ ΒΑΣΙΚΟ ΕΠΙΤΟΚΙΟ ΤΗΣ ΕΚΤ

Μια συνήθης πρακτική των Τραπεζών (δηλαδή των Αδειοδοτημένων Πιστωτικών Ιδρυμάτων, και σε ό,τι ακολουθεί «ΑΠΙ») για καθορισμό του Συνολικού Κυμαινόμενου Επιτοκίου (ΣΚΕ), προς υπολογισμό των τόκων σε δάνεια, είναι η συνάρτηση μέρους του εν λόγω επιτοκίου με κάποιο από τα επιτόκια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Ο τρόπος συνάρτησης μέρους του ΣΚΕ με το επιτόκιο της ΕΚΤ ενσωματώνεται στους όρους των δανειακών συμβάσεων. Δεν υπάρχει τίποτε το επιλήψιμο στην εν λόγω πρακτική νοουμένου ότι οι συμφωνηθέντες όροι στις δανειακές συμβάσεις εφαρμόζονται νόμιμα από τα ΑΠΙ. Μάλιστα, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, η πρακτική αυτή ενδεχομένως να είναι βοηθητική για τους δανειολήπτες στο βαθμό που συνιστά διάφανη και αντικειμενική διαδικασία υπολογισμού επιτοκίου και τόκων.

Σκοπός του σημειώματος

2. Ωστόσο, έχουν υποβληθεί στο Γραφείο μου παράπονα από δανειολήπτες καταναλωτές εναντίον ΑΠΙ, σχετικά με ισχυριζόμενη παράνομη εφαρμογή των πιο πάνω όρων τα οποία εξετάζω και για ορισμένα έχω ήδη εκδώσει αποφάσεις στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μου, όπως καθορίζονται από τον **Περί της Σύστασης και Λειτουργίας Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσης Νόμος του 2010(Ν. 84(I)/2010)**. Από την εξέταση των εν λόγω παραπόνων, προκύπτει ότι σε ορισμένες περιπτώσεις, παρά το γεγονός ότι το βασικό επιτόκιο καθορίστηκε στη σύμβαση να είναι συγκεκριμένο επιτόκιο της ΕΚΤ, ο υπολογισμός του ΣΚΕ πραγματοποιήθηκε αυθαίρετως με χρήση άλλου βασικού επιτοκίου. Αυτό συνιστά, προφανώς, παραβίαση των όρων της σύμβασης. Είναι κατά συνέπεια παράνομη ενέργεια με, ενίοτε, πολύ επιβαρυντικές συνέπειες για τους δανειολήπτες. Σκοπός του παρόντος ενημερωτικού σημειώματος είναι να διευκολύνει τους δανειολήπτες να κατανοήσουν τα δικαιώματά τους στις περιπτώσεις αυτές, αλλά και σε πολλές άλλες, στις οποίες το συμβατικό βασικό επιτόκιο καθορίζεται ρητώς να είναι δείκτης επιτοκίου με διακύμανση εκτός του ελέγχου του ΑΠΙ (π.χ. επιτόκια Ε.Κ.Τ., libor, euribor, κλπ). Στις περιπτώσεις αυτές τα ΑΠΙ **ΔΕΝ δικαιούνται** να χρησιμοποιούν βασικό επιτόκιο άλλο από το δείκτη ο οποίος καθορίστηκε στη σύμβαση. Η αριθμητική τιμή του εν

λόγω βασικού επιτοκίου δεν διαμορφώνεται από το ΑΠΙ (π.χ. αν το βασικό επιτόκιο καθορίστηκε να είναι κάποιο επιτόκιο της ΕΚΤ, το ύψος του καθορίζεται από την ΕΚΤ και όχι από το ΑΠΙ).

Οι περιπτώσεις παραπόνων κατά συγκεκριμένου ΑΠΙ

3. Στα εξετασθέντα παράπονα για υπερχρεώσεις τόκων εξαιτίας χρησιμοποίησης βασικού επιτοκίου άλλου από το συμβατικώς καθορισθέν, το εν λόγω βασικό επιτόκιο ήταν συγκεκριμένο επιτόκιο της ΕΚΤ. Στα εξετασθέντα παράπονα, όπως σημειώθηκε πιο πάνω, το επιτόκιο αυτό δεν βρίσκεται υπό τον έλεγχο του ΑΠΙ. Τυχόν διακυμάνσεις του (αυξήσεις ή μειώσεις) μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνο από την ΕΚΤ. Τα δε ΑΠΙ τα οποία έχουν καθορίσει ως βασικό τους επιτόκιο το εν λόγω, οφείλουν να χρησιμοποιούν το εκάστοτε ισχύον ύψος του, όπως καθορίζεται από την ΕΚΤ, προς υπολογισμό του ισχύοντος ΣΚΕ.

4. Προκειμένου να γίνει κατανοητό από τους ενδιαφερόμενους δανειολήπτες η φύση του όλου προβλήματος και ο τρόπος με τον οποίο συγκεκριμένο ΑΠΙ διαχειρίζεται αυθαιρέτως τον όρο στις δανειακές συμβάσεις με τον οποίο καθορίζεται το βασικό του επιτόκιο για σκοπούς υπολογισμού της ΣΚΕ, παρατίθεται πιο κάτω ερμηνευτική ανάλυση του εν λόγω όρου. Δυστυχώς, ο όρος αυτός περιλαμβάνεται σε πολλές δανειακές συμβάσεις που συνολολόγησε το εν λόγω ΑΠΙ με δανειολήπτες. Τυγχάνει δε από το ΑΠΙ της ίδιας εσφαλμένης διαχείρισης, όπως στην περίπτωση του εξετασθέντος παραπόνου, με αποτέλεσμα να επιβαρύνονται παράνομα και αντισυμβατικά οι δανειολήπτες.

5. Ο σχετικός όρος στις πιο πάνω δανειακές συμβάσεις διαλαμβάνει επί λέξει τα εξής:

«3. Το παραπάνω δάνειο θα χρεώνεται:¹,

α) Με ετήσιο κυμαινόμενο επιτόκιο που από τώρα και στο εξής θα αναφέρεται «**το Συνολικό Επιτόκιο**», το οποίο θα αποτελείται από το Βασικό Επιτόκιο [του ΑΠΙ] και το οποίο θα καθορίζεται από [το ΑΠΙ] από καιρού εις καιρό από το οποίο από τώρα και στο εξής θα αναφέρεται ως «**το Βασικό Επιτόκιο**» και την προσαύξηση, η οποία επίσης θα καθορίζεται από [το ΑΠΙ] και η οποία από τώρα και στο εξής θα αναφέρεται ως «**το Περιθώριο**».

Ως Βασικό Επιτόκιο [του ΑΠΙ] ορίζεται το ελάχιστο επιτόκιο προσφοράς των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της Ε.Κ.Τ. που σήμερα είναι 4,00% ετησίως.

¹ Σε όλες τις δανειακές συμβάσεις του συγκεκριμένου ΑΠΙ για τις οποίες διαπιστώθηκε υπολογισμός του κυμαινόμενου επιτοκίου κατά παράβαση της σύμβασης και επομένως παράνομα ο σχετικός όρος είναι ο τρίτος (αρ. 3) όρος και είναι στην διατύπωσή του ο ίδιος για όλες τις συμβάσεις που εξετάστηκαν. Αυτό υποδεικνύει και το γεγονός ότι ενδεχομένως να υποδεικνύει ότι πρόκειται για ρήτρα που «δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης», επειδή «έχει συνταχθεί εκ των προτέρων και ο καταναλωτής εκ των πραγμάτων δεν ήταν δυνατό να επηρεάσει το περιεχόμενο της, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε προσπάθεια του για το σκοπό αυτό», όπως διαλαμβάνονται στους **Περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμους του 1996 και 1999 (93(Ι)/1996)**. Ωστόσο, στο συγκεκριμένο όρο δεν τίθεται θέμα καταχρηστικότητας επειδή, όπως θα εξηγηθεί στη συνέχεια του παρόντος, είναι σαφέστατα διατυπωμένος.

Με βάση τα πιο πάνω ο τόκος ανέρχεται σήμερα σε:

Βασικό επιτόκιο : 4,00% (ΤΕΣΣΕΡΑ τοις εκατό το χρόνο)

Προσαύξηση : 1,50% (ΕΝΑ ΚΑΙ ΠΕΝΗΝΤΑ τοις εκατό το χρόνο)

Σύνολο : 5,50% (ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΠΕΝΗΝΤΑ τοις εκατό το χρόνο)²

Ερμηνεία και ανάλυση του όρου

6. Το επίμαχο ζήτημα στα υποβληθέντα και εξετασθέντα παράπονα είναι ότι το ΑΠΙ, ενώ στη δανειακή σύμβαση (σαφώς προδιατυπωμένη από το ίδιο το ΑΠΙ) ρητώς αναφέρεται ότι «ως Βασικό Επιτόκιο» του «ορίζεται το ελάχιστο επιτόκιο προσφοράς των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της ΕΚΤ», από μια χρονική στιγμή και μετά χρησιμοποιούσε, για σκοπούς καθορισμού του Συνολικού Επιτοκίου, άλλο δείκτη ως Βασικό Επιτόκιο, διαφορετικό από το συγκεκριμένο επιτόκιο της ΕΚΤ. Επιτόκιο που το ίδιο καθόρισε με το σχετικό όρο στη δανειακή σύμβαση. Είχε δικαίωμα το ΑΠΙ να ενεργεί με δεδομένο το σχετικό όρο της δανειακής σύμβασης (όπως παρατέθηκε αυτούσιος στην παράγραφο 5 πιο πάνω) να ενεργήσει με τον τρόπο με τον οποίο ενήργησε; Για να απαντήσει κάποιος (π.χ. ο «μέσος λογικός άνθρωπος»³ του κοινοδίκαιου) στο ερώτημα αυτό, οφείλει πρωτίστως να κατανοήσει τον υπό συζήτηση όρο. Αυτό προϋποθέτει την ερμηνεία του. Στο πλαίσιο αυτής της ερμηνευτικής προσπάθειας εργαστήκαμε στη βάση της αναλυτικής προσέγγισης «στο ερμηνευτικό εγχείρημα συμβάσεων» η οποία διατυπώνεται από το Δρ. Πολύβιο Πολυβίου⁴.

² Στην συνέχεια του ίδιου όρου περιλαμβάνεται η γνωστή καταχρηστική πρόνοια, η οποία προνοεί ότι ο τόκος «υπολογίζεται πάνω στα ημερήσια χρεωστικά υπόλοιπα και για τον υπολογισμό του, οι μήνες θα λογαριάζονται προς όσες μέρες έχει ο καθένας, αλλά για να βρεθεί ο τόκος θα λαμβάνεται σας διαιρέτης το εμπορικό έτος που σαν να αποτελείται από 360 μέρες. Νοείται ότι η Εταιρεία θα δικαιούται να λογίζει και/ή κατανέμει τα ποσά που κατατίθεται κάθε φορά έναντι του δανείου πρώτα προς εξόφληση ή μερική εξόφληση των δεδουλευμένων τόκων μέχρι την ημερομηνία της κατάθεσης, των προμηθειών και δικαιωμάτων και τυχόν παραμένοντος υπολοίπου έναντι του κεφαλαίου». Για την καταχρηστικότητα του όρου αυτού εξέδωσα στις 12/12/15 ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΠΡΟΣ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ με τίτλο «Το Κυπριακό νομικό πλαίσιο και ο υπολογισμός του τόκου στη βάση των 360 ημερών αντί στη βάση των 365 ή 366 ημερών». Στη συνέχεια η Βουλή των Αντιπροσώπων νομοθέτησε ρητώς ότι καταχρηστική ρήτρα «θεωρείται κάθε ρήτρα με την οποία υπολογίζεται το επιτόκιο και περιγράφεται ο τρόπος υπολογισμού του επιτοκίου στη βάση των 360 ημερών ή άλλου αριθμού ημερών αντί στη βάση των 365 ή 366 ημερών σε περίπτωση δίσεκτου έτους». Κατά συνέπεια η εφαρμογή της ρήτρας αυτής είναι παράνομη σε κάθε περίπτωση δανειακής σύμβασης η οποία εντάσσεται στο πεδίο εφαρμογής των **Περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμους του 1996 και 1999 (93(I)/1996)**.

³ Αναφέρεται και ως «ο συνετός μέσος αντικειμενικός άνθρωπος ("reasonable man")». Βλέπε Π.Γ. Πολυβίου «Το Δίκαιο των Συμβάσεων», τόμος Β', σελ. 464.

⁴ ΠΟΛΥΒΙΟΥ, Π.Γ., «Το Δίκαιο των Συμβάσεων», τόμος Β', σελ. 481 – 482. Συναφώς αναφέρονται τα εξής: Το πρώτο βήμα στην προσπάθεια αυτή «γίνεται με το κείμενο της συμφωνίας και την λεκτική διατύπωσή της. Εκεί που υπάρχει σαφήνεια και οι λέξεις και φράσεις που χρησιμοποιήθηκαν έχουν μόνο μια έννοια, η ερμηνευτική προσπάθεια λήγει.

Δεύτερον, στην απόδοση της βασικής έννοιας των φράσεων, προτάσεων και λέξεων που χρησιμοποιήθηκαν, βασικό κριτήριο δεν είναι η υποκειμενική πρόθεση του ενός ή του άλλου ή και των δυο συμβαλλομένων, αλλά το τι μεταδίδεται αντικειμενικά στο μέσο λογικό άνθρωπο.

7. Εφαρμόζοντας λοιπόν το πρώτο στάδιο, το πρώτο δηλαδή βήμα στην ερμηνευτική διαδικασία, όπως διατυπώνεται από τον Πολύβιο Γ. Πολυβίου, καταλήγουμε ουσιαστικά στη διαπίστωση ότι ο όρος που ρυθμίζει το βασικό επιτόκιο στην υπό εξέταση δανειακή σύμβαση (και καθορίζει κατά συνέπεια μέσα από τη λογική δομή του ίδιου του όρου, το συνολικό επιτόκιο στη σύμβαση) είναι πράγματι τόσο σαφής, (τόσο ισχυρά και ηχηρά σαφής), που **«το ερμηνευτικό εγχείρημα τελειώνει προτού αρχίσει»**. Πράγματι η διατύπωση:

« Ως Βασικό Επιτόκιο [του ΑΠΙ] ορίζεται το ελάχιστο επιτόκιο προσφοράς των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της ΕΚΤ...»

συνιστά, γραμματικώς, συντακτικώς και από πλευράς προτασιακού λογισμού (αλλά και σαφήνειας, με τη συνήθη έννοια του όρου) έναν **«πλήρη ορισμό»**, αφού στην πραγματικότητα εγκαθιδρύει μια συγκεκριμένη λογική σχέση μεταξύ βασικού επιτοκίου του ΑΠΙ και του συγκεκριμένου επιτοκίου της ΕΚΤ, όπως πιο κάτω:

[Βασικό Επιτόκιο ΑΠΙ] = [ελάχιστο επιτόκιο προσφοράς των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της ΕΚΤ...] (1)

8. Τα πιο πάνω οδηγούν αναπόφευκτα στο αδιαμφισβήτητο λογικό συμπέρασμα ότι το Βασικό Επιτόκιο του ΑΠΙ σύμφωνα με δική του επιλογή, την οποία αποδέχτηκε ο δανειολήπτης υπογράφοντας τη σχετική συμφωνία δανείου την οποία του παρουσίασε για το σκοπό αυτό το ΑΠΙ και η οποία είχε προφανώς **«συνταχθεί εκ των προτέρων»**, δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγμάτευσης **«και ο καταναλωτής εκ των πραγμάτων δεν ήταν δυνατό να επηρεάσει το περιεχόμενο της, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε προσπάθεια του για το σκοπό αυτό»**. Κατά συνέπεια και πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας, η διατύπωση του υπό συζήτηση όρου και του συγκεκριμένου τρόπου που αναλύθηκε πιο πάνω ήταν επιλογή του ΑΠΙ. Το ΑΠΙ αν επιθυμούσε διαφορετική διατύπωση, π.χ. η οποία να του επιτρέψει να μεταβάλλει το Βασικό Επιτόκιο κατά την κρίση του, είχε την ευχέρεια να το πράξει. ΔΕΝ το έπραξε. Αντ' αυτού επέλεξε να ορίζει ως Βασικό Επιτόκιο του **«το ελάχιστο επιτόκιο προσφοράς των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της ΕΚΤ»**.

Συμπεράσματα και συνέπειες για τους καταναλωτές

9. Εξαιτίας της σαφήνειας στην διατύπωση του ορισμού του Βασικού Επιτοκίου, στον υπό συζήτηση όρο, ουδεμία άλλη ερμηνευτική προσπάθεια απαιτείται (βλέπε παράγραφο 7 πιο πάνω) πέραν των αναφερθέντων ανωτέρω. Το Βασικό Επιτόκιο στην συγκεκριμένη Δανειακή Σύμβαση είναι **«το ελάχιστο επιτόκιο προσφοράς των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της ΕΚΤ»** και επομένως ΔΕΝ δικαιούται το ΑΠΙ να χρησιμοποιεί

Τρίτον, σε περίπτωση ασάφειας και ίσως και ευρύτερα, το Δικαστήριο έχει το δικαίωμα να εξετάσει τις συνθήκες και το πλαίσιο της συμφωνίας με σκοπό να αποδώσει λειτουργικότητα στη σύμβαση, χωρίς όμως να επιτρέπεται η διαφοροποίηση ή ανάπτυξη της σύμβασης με βάση το τι φαίνεται στον Δικαστή να είναι εύλογο και δίκαιο.

Τέταρτον, σε περίπτωση που τα πιο πάνω δεν επιλύουν το πρόβλημα και το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να διαπιστώσει την έννοια και σημασία της σύμβασης ή ουσιώδους μέρους αυτής, τότε θα κριθεί ότι τα μέρη ουδέποτε συνολολόγησαν έγκυρη σύμβαση».

οποιοδήποτε άλλο επιτόκιο εκτός από το εκάστοτε καθορισθέν από την ΕΚΤ. Τέτοιας μορφής επιτόκιο είναι δείκτης επιτοκίου εκτός ελέγχου των ΑΠΙ.

10. Με βάση την πιο πάνω ερμηνεία, το ΑΠΙ, για όλη την περίοδο που υπολόγιζε τόκους για το δάνειο με δανειακή σύμβαση η οποία περιείχε το συγκεκριμένο όρο με βασικό επιτόκιο διαφορετικό από το επιτόκιο της ΕΚΤ, οφείλει να επαναυπολογίσει τα τοκοχρεολύσια χρησιμοποιώντας το νέο καθοριζόμενο επιτόκιο της σύμβασης και να επιστρέψει την διαφορά στον δανειολήπτη.

Η θέση του ΑΠΙ επί της απόφασης του Χρηματοοικονομικού Επιτρόπου

11. Σε σύσκεψη με συμμετοχή της Ηγεσίας του εμπλεκόμενου ΑΠΙ και τεχνοκρατών του και του Χρηματοοικονομικού Επιτρόπου και στελεχών του Γραφείου του, το ΑΠΙ προέβη σε δήλωση πολιτικής επί του θέματος. Η εν λόγω πολιτική διαλαμβάνει μεταξύ άλλων τα εξής:

α. Το ΑΠΙ αποδέχεται την ορθότητα της απόφασης του Επιτρόπου επί του ζητήματος στο παρόν σημείωμα και αναγνωρίζει ότι το πρόβλημα προέκυψε από λάθος.

β. Το ΑΠΙ αποδέχεται την επανόρθωση σε κάθε περίπτωση του συγκεκριμένου λάθους.

γ. Προκειμένου να διασφαλιστεί η εφαρμογή των ανωτέρω, κάθε ενδιαφερόμενος δανειολήπτης του οποίου η δανειακή συμφωνία εμπεριέχει τον όρο που αναφέρεται στην παράγραφο 5 του παρόντος σημειώματος θα πρέπει να υποβάλει παράπνο στον Επίτροπο ακολουθώντας τις νόμιμες διαδικασίες του Γραφείου του. Αφού ο Επίτροπος αποφανθεί σχετικά, το ΑΠΙ θα αναλαμβάνει την επανόρθωση του λάθους.

12. Υπενθυμίζεται ότι, για τη νόμιμη διαδικασία υποβολής παραπόνου στο Γραφείο του Επιτρόπου, πρέπει να τηρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

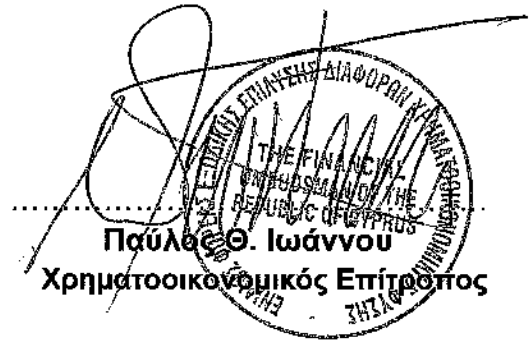
(α) το παράπνο να υποβάλλεται από καταναλωτή.

(β) ο καταναλωτής να έχει προηγουμένως υποβάλει γραπτώς το παράπνό του προς το ΑΠΙ κατά του οποίου στρέφεται το παράπνο, εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) μηνών από την ημερομηνία που έλαβε γνώση ή που λογικά θα έπρεπε να είχε λάβει γνώση της επιβλαβούς, κατά την άποψή του, πράξης ή παράλειψης του ΑΠΙ ή του γεγονότος ότι είχε έρεισμα για υποβολή παραπόνου.

(γ) ο καταναλωτής να έχει λάβει απάντηση από το ΑΠΙ επί του παραπόνου του, η οποία να μην τον ικανοποιεί, εντός καθορισμένης προθεσμίας τριών (3) μηνών από την ημερομηνία παραλαβής του παραπόνου ή να μην έχει λάβει απάντηση από το ΑΠΙ μετά την πάροδο της προθεσμίας. Το παράπνο να υποβάλλεται στον Επίτροπο εντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της απάντησης του ΑΠΙ ή της λήξης της προθεσμίας κατά την οποία το ΑΠΙ οφείλε να απαντήσει στον καταναλωτή.

Πώς να ενεργήσουν οι δανειολήπτες

13. Καλώ όλους τους ενδιαφερόμενους δανειολήπτες να διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους, προχωρώντας άμεσα σε αξιοποίηση της πιο πάνω δήλωσης πολιτικής του εμπλεκόμενου ΑΠΙ, διεκδικώντας επανόρθωση τυχόν λάθους στην εφαρμογή της πρόνοιας στις δανειακές τους συμβάσεις, όπου το Βασικό Επιτόκιο καθορίστηκε όπως στην παράγραφο 5 του παρόντος.

Πάυλος Θ. Ιωάννου
Χρηματοοικονομικός Επίτροπος

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΥΠΡΟΥ
THE FINANCIAL SERVICES COMMISSION OF CYPRUS
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΥΠΡΟΥ